

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА СОЦИЈАЛНАТА ЗАШТИТА

Член 1

Во Законот за социјалната заштита ("Службен весник на Република Македонија" број 79/2009, 36/11, 51/11, 166/12 и 15/13), по членот 32 се додава нов член 32-а, кој гласи:

„Член 32-а

Згрижувач може да биде лице кое ги исполнува следниве критериуми:

- да е полнолетно,
- да е деловно способно,
- да има општа здравствена состојба,
- да не е постаро од 65 години,
- да постои разлика во возраста меѓу згрижувачот и сместеното лице од најмалку 18 години,
- да не му е одземено или ограничено родителското право,
- да не му е изречена осуда за кривично дело со казна затвор повеќе од шест месеци,
- да има материјални и станбени услови за вршење на оваа функција и
- да има завршено обука за згрижувач, спроведена од центарот врз основа на Програма за обука на згрижувачки семејства, изготвена од Заводот за социјални дејности.

Критериумите од ставот 1 алинеја 3, 6 и 7 на овој член важат и за полнолетните члочови на семејството на згрижувачот, кои живеат во заедничко домаќинство.

По исклучок од ставот 1 алинеја 4 на овој член, доколку детето кое е згрижено во згрижувачкото семејство е постаро од 16 години, а згрижувачот наполнил 65 години старост, сместувањето во згрижувачкото семејство може да продолжи до полнолетството на детето, односно до завршување на средното образование, врз основа на наод и мислење на стручен тим во центарот за социјална работа (во натамошниот текст: центар).

Исполнетоста на критериумите од ставовите 1 и 2 на овој член ги утврдува центарот, согласно со Програмата за процена на згрижувачко семејство изготвена од Заводот за социјални дејности."

Член 2

Членот 33 се менува и гласи:

„Згрижувачко семејство обезбедува сместување и згрижување на лицата од членот 32 став 2 од овој закон, во вид на општо, специјализирано, интервентно и привремено згрижување.

Општо згрижувачко семејство обезбедува грижа за личноста, воспитанието, образоването, здравствената состојба и секојдневните потреби за сместеното лице, во зависност од неговата возраст и потреби.

Специјализирано згрижувачко семејство ги обезбедува работите од ставот 2 на овој член за дете жртва на семејно насиљство, дете со воспитно-социјални проблеми, малолетен сторител на кривично дело или прекршок, дете или лице со попреченост и старо лице, доколку згрижувачот успешно заврши специјализирана обука спроведена од Заводот за социјални дејности.

Интервентно згрижувачко семејство ги обезбедува работите од ставот 2 на овој член во случај кога е потребно итно згрижување на лице или дете кое е грубо занемарено или злоупотребено или, пак, кога родителот/старателот е спречен да се грижи за детето поради болест или смрт. Згрижувањето трае најмногу до 30 дена во кој период центарот презема мерки за натамошната форма на заштита, согласно со најдобриот интерес на детето, односно лицето.

Привремено згрижувачко семејство обезбедува згрижување на дете или лице згрижено во општо или специјализирано згрижувачко семејство, како и за дете или лице со ментална или телесна попреченост кое живее со родител/старател заради одмор, терапија, лекување и завршување на домашни, семејни и професионални обврски на згрижувачот, односно родителот/старателот. По престанокот на потребата од привремено згрижување, згрижувачкото семејство, односно родителот/старателот, ја продолжува грижата за детето или лицето.

Центарот врши избор на згрижувачкото семејство и го определува видот на сместувањето, согласно со индивидуалните потреби на корисникот и неговата возраст."

Член 3

По членот 33 се додава нов член 33-а, кој гласи:

„Член 33-а

Згрижувачкото семејство од членот 33 од овој закон има право на надоместок на трошоците за сместување на лицето и надоместок за згрижување.

Сместување лице во згрижувачко семејство се врши врз основа на склучен договор меѓу центарот и подносителот на барањето (во натамошниот текст: згрижувач).

С договорот од ставот 2 на овој член се уредуваат особено:

- начинот и условите за сместување и престанок на сместувањето на лице во семејството,
- видот и обемот на социјалната заштита која му се обезбедува на лицето кое се сместува во згрижувачкото семејство,
- висината на надоместокот за сместеното лице, која ги опфаќа трошоците на сместување и надоместокот за згрижување,
- времетраењето на договорот со можност за негово продолжување,
- условите за раскинување на договорот,
- отказниот рок за раскинување на договорот кој за згрижувачот не може да биде пократок од три месеци,
- случайте при кои престанува да важи договорот и
- други права, обврски и одговорности.

Центарот може единствено да го раскине договорот и пред истекот на рокот утврден во договорот, секогаш кога тоа го бараат интересите на лицето кое се сместува во згрижувачкото семејство."

Член 4

Во членот 35 став 2 зборот „пропишува“ се заменува со зборовите: „поблиску ги определува“, а зборовите: „видот и обемот на услугите од социјална заштита што му се обезбедуваат на сместеното лице“ се заменуваат со зборовите: „видот на згрижувањето и обемот на услугата што се обезбедува на згриженото лице“.

Член 5

Во членот 38 ставовите 1 и 2 се менуваат и гласат:

„Надоместокот на трошоците за сместено лице и надоместокот за згрижување за привремено згрижување се пресметуваат согласно со членот 36 ставови 2, 3 и 4 од овој закон, а се наплатуваат од корисникот, родителот, односно старателот на сместеното лице во зависност од бројот на деновите на згрижувањето.

Во случај кога сместено лице во згрижувачко семејство користи згрижување во привремено згрижувачко семејство, надоместокот на трошоците за сместено лице и надоместокот за згрижување за период на сместувањето во привременото згрижувачко семејство се исплаќа на тоа семејство.“

Член 6

Во членот 44 по алинејата 4 се додава нова алинеја 5, која гласи:

„Парична помош на згрижувац.“

Член 7

По членот 49 се додава нов член 49-а, кој гласи:

„Член 49-а

Корисник - плодоуживател на земјоделско земјиште во државна сопственост, доколку по истекот на две години на користење на земјоделското земјиште го раскине договорот за давање на земјоделско земјиште во државна сопственост на плодоуживање поради нерентабилно и неекономично работење, може да поднесе барање за остварување на право на социјална парична помош.“

Член 8

Членот 55 се менува и гласи:

„Корисниците на социјална парична помош можат да бидат работно ангажирани за извршување на јавни работи, најмногу до 90 дена во календарската година, како и за извршување на сезонски работи и други по-времени работи согласно со Законот за работните односи, од градоначалникот на единицата на локалната самоуправа, од јавните претпријатија, јавните установи и кај работодавачи од приватниот сектор, освен пензионер, жена за време на бременоста и млади мајки до девет месеци на породилно отсуство, лице неспособно за работа поради старост, инвалидност или болест, лице во работен однос, ученик и студент.“

Работното ангажирање од ставот 1 на овој член се врши во соработка меѓу градоначалникот на единицата на локалната самоуправа, јавните претпријатија, јавните установи и работодавачи од приватниот сектор со надлежниот центар за социјална работа, односно надлежниот центар за вработување.

За време на работното ангажирање корисниците од ставот 1 на овој член мора да бидат осигурани од организаторот на работата по основ на инвалидност и тешко општетување, за повреда на работа или професионална болест.

На корисниците на социјална парична помош кои работно се ангажирани, правото на социјална парична помош им мирува за времето на работното ангажирање, а по престанувањето на работното ангажирање користењето на правото на социјална парична помош продолжува.

Организаторот на работата од ставот 1 на овој член со корисникот на социјална парична помош склучува договор за вработување.

Ако корисникот на социјална парична помош од ставот 1 на овој член неоправдано го одбие работното ангажирање, се смета за член на домаќинството при пресметување на вкупните приходи на домаќинството, а се исклучува од користење на правото на социјална парична помош во наредните 12 месеци.“

Член 9

По членот 71 се додава нов наслов и нов член 71-а, кој гласат:

„Парична помош за згрижувац“

Член 71-а

Право на парична помош за згрижувац има згрижувач кој згрижува лице во своето семејство најмалку пет години, по наполнување на 62 годишна возраст, кој е невработен и не користи право на пензија по која било основа.

Правото од ставот 1 на овој член не може да се оствари доколку центарот единствено го раскинал договорот за сместување согласно со членот 33 став 6 од овој закон.

Висината на паричната помош за згрижувацот изнесува 8.000 денари, усогласена со порастот на трошоците на живот за претходната година, објавени од Државниот завод за статистика во јануари за тековната година.

Министерот го пропишува начинот на остварување на правото на парична помош за згрижувац и потребната документација за остварување на ова право.“

Член 10

Во членот 84 став 2 по алинејата 6 се додава алинеја нова 7, која гласи:

„лице - жртва на трговија со луѓе.“

Член 11

Членот 84-а се менува и гласи:

„Правото на додаток за слепило се обезбедува за потполно слепо лице со навршени 26 години, а правото на додаток за мобилност се обезбедува за лице со навршени 26 години, со 100% телесен инвалидитет кое самостојно користи инвалидска количка или со умерени, тешки и длабоки пречки во менталниот развој кое користи инвалидска количка со придружник, поради создавање на услови за изедначување на нивните можностии за вклучување во секојдневниот живот во заедницата на овие лица.“

Месечниот износ на додатокот од ставот 1 на овој член изнесува 7.000 денари, усогласен со порастот на трошоците на живот за претходната година, објавени од Државниот завод за статистика, во јануари за тековната година и истиот се обезбедува од Буџетот на Република Македонија.

Лицата од ставот 1 на овој член не можат да остварат право на додаток за слепило или мобилност, ако користат право на цивилна или воена инвалиднина, согласно со закон.

Правото на додаток за слепило или мобилност престанува ако корисникот со решение на центарот е сместен во установа, загрижувачко семејство, мал групен дом или организирано живеење со поддршка.

Правото на додаток за слепило и мобилност се остварува од денот на поднесувањето на барањето, а врз основа на конзилијарно мислење потпишано од тројца лекари специјалисти или врз основа на наод и мислење донесени од страна на првостепена комисија за утврдување на правото на додаток за слепило или мобилност, којашто ги утврдува видот и степенот на општетувањето и потребата за остварување на ова право. Во постапката по жалба против наодот и мислењето на првостепената комисија за остварување на право на мобилност или слепило, наод и мислење дава второстепена комисија.

Комисиите од ставот 5 на овој член се формираат со решение на директорот на соодветна здравствена установа. Во случај кога комисиите не се формирани, иските ги формира министерот за здравство во согласност со министерот за труд и социјална политика.

Доколку лицата од ставот 1 на овој член се наоѓаат на болничко лекување во јавна здравствена установа имаат право на придружник, при што представата за сместување и исхрана на придружникот во установата се на товар на Министерството.

Министерот го пропишува начинот за остварување на правото на мобилност или слепило, потребната документација, составот на првостепената и второстепената комисија за давање на наод и мислење за потребата за остварување на ова право, формата и содржината на наодот и мислењето и водењето на евиденција за издадените наоди.“

Член 12

Во членот 103 по ставот 4 се додаваат два нови става 5 и 6, кои гласат:

„Против решението од ставот 3 на овој член кандидатот кој не е избран, во рок од осум дена од денот на приемот на известувањето за извршен избор за директор, може да изјави жалба до Државната комисија за одлучување во управна постапка и постапка од работен однос во втор степен.

Министерот со директорот од ставот 3 на овој член склучува менаџерски договор со кој се утврдуваат правата, обврските и одговорностите при вршењето на раководната функција во јавната установа за социјална заштита.“

Ставовите 5 и 6 стануваат ставови 7 и 8.

Член 13

По членот 110 се додаваат 24 нови члена 110-а, 110-б, 110-в, 110-г, 110-д, 110-ѓ, 110-е, 110-ж, 110-з, 110-с, 110-и, 110-ј, 110-к, 110-л, 110-љ, 110-м, 110-н, 110-њ, 110-о, 110-п, 110-р, 110-с, 110-т и 110-ќ, кои гласат:

„Член 110-а

Стручните, управните, административните, финансиските и другите работи за спроведување на дејноста на социјалната заштита, остварување на правата утврдени со Законот за заштита на децата, и тоа: детски додаток, посебен додаток, еднократна парична помош за новороденче и родителски додаток за дете, остварување на парична помош на лица со признат статус на бегалец и под супсидијарна заштита утврдени со Законот за азил и привремена заштита, работите утврдени со семејно-правните прописи и кривично-правните прописи утврдени со закон и статут на јавна установа за социјална заштита основана од Владата на Република Македонија или општината, градот Скопје и општините во градот Скопје, се работи од јавен интерес кои ги вршат вработените во установата.

Вработените кои вршат работи од јавен интерес од ставот 1 на овој член имаат статус на јавни службеници.

Вработените во јавните установи за социјална заштита кои вршат помошни и технички работи немаат статус на јавни службеници и во однос на нивните права, обврски и одговорности од работниот однос се применуваат одредбите од Законот за работните односи.

Член 110-б

За јавните службеници - стручни работници, вработени во јавна установа за социјална заштита, во зависност од видот на образоването, работното искуство, одговорноста и сложеноста на работните задачи се утврдуваат звања, и тоа:

- самостоен стручен службеник, со стекнати најмалку 240 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен и најмалку две години работно искуство во областа на социјалната заштита и

- стручен службеник, со стекнати најмалку 180 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен без или со работно искуство од најмалку една година во областа на социјалната заштита.

За јавните службеници - стручни работници, вработени во Заводот за социјални дејности, кои работат на работи од областа на социјалната заштита, во зависност од видот на образоването, работното искуство, одговорноста и сложеноста на работните задачи се утврдуваат звања, и тоа:

- виш стручен службеник, со стекнати 300 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен и најмалку три години работно искуство во областа на социјалната заштита и

- самостоен стручен службеник, со стекнати 240 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен, без или со работно искуство од најмалку една година во областа на социјалната заштита.

Член 110-в

За вработените во јавна установа за социјална заштита, кои имаат статус на јавни службеници за прашањата кои се однесуваат на вработувањето, правата и должностите, одговорноста, оценувањето, престанокот на вработувањето, заштитата и одлучувањето за правата и обврските на јавниот службеник, се применуваат одредбите од овој закон и Законот за јавните службеници.

Член 110-г

Во јавна установа за социјална заштита може да се вработи лице кое ги исполнува општите и посебните услови од Законот за јавните службеници, како и другите услови пропишани со актот за систематизација на работните места на установата.

За пополнување на слободно работно место за вршење на работи од јавен интерес во јавната установа за социјална заштита, директорот на јавната установа за социјална заштита донесува одлука за потребата од вработување на јавен службеник.

Со одлуката од ставот 2 на овој член се определуваја пополнувањето на слободното работно место се врши преку вработување на лице по пат на објавување на јавен оглас, со објавување на интерен оглас, со распоредување од вработените јавни службеници во установата за социјална заштита, со преземање на јавен службеник од друга институција или со преземање на вработен од органите на државната и локалната власт, други државни органи или институции.

Ако пополнувањето на слободното работно место се врши по пат на објавување на јавен оглас, јавната установа за социјална заштита доставува барање до Агенцијата за администрација заради објавување на јавен оглас за вработување.

Објавувањето на огласот од ставот 4 на овој член и спроведувањето на постапката за избор се вршат согласно со Законот за јавните службеници.

Во случаите кога пополнувањето на слободното работно место се врши по пат на објавување на интерен оглас, интерниот оглас се објавува на веб страницата и огласната табла на јавната установа за социјална заштита. Огласот содржи податоци за работното место кое треба да се пополни, посебните услови утврдени со членовите 15 и 19 од Законот за јавните службеници, условите пропишани во актот за систематизација на работните места кои треба да ги исполнува кандидатот за јавен службеник и рокот за пријавување.

Член 110-д

Јавен службеник вработен во јавна установа за социјална заштита кој има соодветно образование, потребно работно искуство во струката и ги исполнува и другите услови утврдени во актот за систематизација на работните места, по потреба на установата или по негово барање може да се распореди на друго работно место согласно со актот за систематизација на работните места, или да се преземе во друга институција, ако за тоа има негова согласност и согласност на одговорните лица на установата.

Вработен во јавна установа за социјална заштита кој нема статус на јавен службеник, а има соодветно образование, потребно работно искуство и ги исполнува и другите услови утврдени во актот за систематизација на работните места на установата, по потреба или

по негово барање, по претходно положен испит за јавен службеник, може да биде распореден на работно место со соодветно звање во установата и да се стекне со статус на јавен службеник.

Лицата кои за прв пат се вработуваат во јавна установа за социјална заштита за вршење на работи од јавен интерес и лицата кои се вработуваат на повисоко работно место од претходното во установата, задолжително извршуваат пробна работа. Пробната работа за избраниот кандидат за јавен службеник со високо образование трае 12 месеци, а за избраниот кандидат со средно образование и лицето кое се вработува на повисоко работно место од претходното, пробната работа трае шест месеци.

Пробната работа и вработувањето на избраните лица од ставот 3 на овој член се врши согласно со одредбите од Законот за јавните службеници.

Член 110-к

Јавниот службеник во јавна установа за социјална заштита лично е одговорен за вршењето на работите и работните задачи од работното место.

Член 110-е

За дисциплински престап, освен повредите утврдени со Законот за јавните службеници, сторени од јавен службеник во јавна установа за социјална заштита се сметаат и:

- непочитување на Кодексот за стручните работници во установите за социјална заштита донесен од Комисијата за лиценцирање или

- неукајување на социјална заштита на лице во положба од социјален ризик.

Член 110-ж

Секој јавен службеник и друго лице, согласно со закон има право да поднесе иницијатива за поведување на дисциплинска постапка против јавен службеник во јавна установа за социјална заштита, која треба да биде образложена.

Предлог за поведување на дисциплинска постапка против јавниот службеник поднесува непосредно претпоставениот јавен службеник, односно раководниот службеник или директорот на јавната установа за социјална заштита.

Член 110-з

Предлог за поведување на постапка за утврдување на дисциплинска одговорност по правило ги содржи следниве елементи:

- лично име на јавниот службеник за кого се поднесува предлогот за поведување на постапка за утврдување на дисциплинска одговорност,

- работно место на кое е распореден јавниот службеник за кого се поднесува предлогот,

- опис на дејствието/та со кое е извршено кршење на работниот ред и дисциплина или не исполнување на работните обврски,

- наведување на квалификација на дејствието од ставот 1 алинеја 3 на овој член со конкретно наведување дали тоа претставува полесно, односно потешко кршење на работниот ред и дисциплина или не исполнување на работните обврски,

- време, начин и место на вршење на дејствието со кое е извршено кршењето на работниот ред и дисциплина или не исполнување на работните обврски,

- последици што настанале од извршеното кршење на работниот ред и дисциплина или не исполнувањето на работните обврски,

- наведување на доказ/и од кои се потврдува таквото однесување, односно доказ што е во прилог на фактот дека е извршено дејствие (службена белешка, писмен извештај, информација, пријави, изјави од сведоци),

- наведување на лично име на лице кое може да биде повикано во својство на сведок,

- податок дали јавниот службеник за кого се поднесува предлогот дотогаш одговарал за кршење на работниот ред и дисциплина или не исполнување на работниот обврски во јавната установа за социјална заштита и

- податок во врска со претходни наградувања на јавниот службеник.

Во прилог на предлогот од ставот 1 на овој член се доставуваат доказите што се наведени во истиот и други документи што според оцена на предлагачот се од значење за конкретниот случај.

Член 110-с

Директорот на јавната установа за социјална заштита формира комисија за водење на дисциплинска постапка за дисциплински престап во рок од осум дена од денот на поднесувањето на предлогот за поведување на дисциплинска постапка.

Комисијата од ставот 1 на овој член е составена од три члена и тоа еден раководен јавен службеник и двајца јавни службеници од кои еден со исто или повисоко звање со јавниот службеник против кого се води дисциплинската постапка.

Претседателот на комисијата е од редот на раководните јавни службеници. Претседателот и членовите на комисијата имаат заменици.

Комисијата од ставот 1 на овој член, по спроведената дисциплинска постапка, му предлага соодветна дисциплинска мерка на директорот на јавната установа за социјална заштита.

Ако комисијата од ставот 1 на овој член утврди дека јавниот службеник не е одговорен или не се исполнети условите за донесување на решенија за изрекување на дисциплинска мерка му предлага на директорот да го отфрли предлогот, односно да ја запре постапката.

Директорот на јавна установа за социјална заштита во рок од 60 дена од денот на започнувањето на постапката, врз основа на предлогот на комисијата од ставот 1 на овој член донесува решение за изрекување на дисциплинска мерка за дисциплински престап.

Член 110-и

Дисциплинските мерки за дисциплинска неуредност на јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита ги изрекува директорот на јавната установа, а по претходен писмен извештај од непосредно претпоставениот јавен службеник.

Пред изрекување на дисциплинската мерка јавниот службеник се известува писмено за наводите на извештајот од ставот 1 на овој член што постојат против него и истиот има право да даде устен или писмен одговор во рок кој не може да биде пократок од осум дена.

Доколку јавниот службеник не сака да го прими известувањето за наводите во извештајот од ставот 1 на овој член во рок од три дена, истото ќе биде објавено на огласната табла во седиштето на јавната установа за социјална заштита.

Директорот на јавната установа за социјална заштита во рок од 60 дена од денот на започнувањето на постапката донесува решение за изрекување на дисциплинска мерка.

Член 110-ј

Против решението за изрекување на дисциплинска мерка од членовите 110-с, став 6 и 110-и, став 4 од овој закон, јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита има право на жалба во рок од осум дена од денот на приемот на решението до Агенцијата за администрација.

Член 110-к

Јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита е одговорен за штетата која на работата или во врска со работата намерно или од крајна небрежност ја предизвикал на јавната установа за социјална заштита.

Директорот на јавната установа за социјална заштита формира комисија за утврдување на материјалната одговорност на јавниот службеник.

Комисијата од ставот 2 на овој член е составена од претседател, кој е раководен јавен службеник или јавен службеник кој не е со пониско звање од звањето на јавниот службеник против кој се води постапка за материјалната одговорност и два члена од кои еден е јавен службеник, а еден е претставник на синдикатот. Претседателот и членовите на комисијата имаат заменици.

Комисијата од ставот 2 на овој член ја утврдува материјалната одговорност за постоење на сторена материјална штета, нејзината висина и начинот на сторување, кој ја предизвикал штетата и кој ќе ја надомести.

Комисијата од ставот 2 на овој член за утврдената фактичка состојба поднесува извештај врз основа на кој директорот на јавната установа за социјална заштита донесува решение за надоместок на штета.

Член 110-л

Предлог за поведување на постапка за утврдување на материјална одговорност против јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита поднесува непосредно претпоставениот јавен службеник, односно раководниот службеник или директорот на установата.

Член 110-љ

Против решението од членот 110-к, став 5 од овој закон јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита има право да изјави жалба до Агенцијата за администрација во рок од осум дена од денот на приемот на решението.

Член 110-м

Јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита врз основа на континуирано следење на работењето се оценува од непосредно претпоставениот раководен јавен службеник.

Член 110-н

Оценувањето на јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита се врши со цел да се добие реална слика за стручноста, квалитетот, ефикасноста и ефективноста во извршувањето на работи од јавен интерес утврдени со закон.

Член 110-њ

Оценувањето на јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита се врши врз основа на податоците за резултатите од работата и личните квалитети имајќи ги предвид податоците за обуките, наградите, дисциплинските мерки и отсуствата во претходна година.

Член 110-о

При оценување на резултатите од работата се врши оценување на познавање и примена на прописите и практиките, остварување на работните цели, навремено извршување на работата, квалитетно извршување на работата и организирање на работата во јавната установа за социјална заштита.

Член 110-п

При оценување на личните квалитети се врши оценување на креативноста, иницијативноста и заинтересираноста за работата, способноста за тимска работа, способноста за работа под притисок и комуникациски вештини.

Член 110-р

Оценувањето се врши на објективен и непристрасен начин, без влијание и притисок од непосредните претпоставени и раководни јавни службеници врз оценувачот.

Член 110-с

Оценувањето се врши како шестмесечен континуиран процес на вреднување на резултатите од работата и личните квалитети на оценувачиот, кој опфаќа:

- утврдување на работни цели и активности,
- следење и прибирање на податоците во работењето на јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита,
- давање инструкции и совети за подобрување на работењето и
- интервју со јавниот службеник.

Член 110-т

Оценувачот во текот на периодот на оценување, постојано ја следи работата на јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита и прибира податоци што се од суштествено значење за оценувањето.

Следењето и прибирањето на податоците подразбира проверка и евидентирање на квалитетот и квантитетот во остварувањето на работните задачи.

При следењето на работата, оценувачот постојано го мотивира јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита и му дава инструкции и совети за подобрување на работењето, му укажува на конкретни детали во работата, на постапките што водат кон успешно работење и на недостатоците во неговото работење.

Член 110-ќ

При оценувањето на работата на јавниот службеник во јавната установа за социјална заштита се применува образецот за оценување на јавниот службеник пропишан согласно со Законот за јавните службеници.

Член 14

Членот 130 се менува и гласи:

„Заводот за социјални дејности дава, обновува, продолжува и одзема лиценци за работа на стручните работници во јавна и приватна установа за социјална заштита, води регистар за издадени, обновени, продолжени и одземени лиценци, спроведува континуирана едукација на стручните работници и проверка на примената на стручното знаење во постапката за издавање на лиценци.“

Лиценцата за работа на стручниот работник во установите за социјална заштита претставува јавна исправа за работа и се истакнува во просторијата за работа на стручниот работник.

За издавањето, обновувањето, продолжувањето и одземањето на лиценци за работа на стручните работници во установите за социјална заштита, проверка на применетата на стручното знаење и водењето на регистар за издадени, обновени, продолжени и одземени лиценци, Заводот за социјални дејности формира Комисија за лиценцирање, по претходна согласност на министерот.

Комисијата од ставот 3 на овој член е составена од 11 члена, претставници на Заводот за социјални дејности, Министерството и од факултети и институти за општествено хуманистички науки, по претходна согласност на министерот.

Против одлуката на Комисијата за лиценцирање од ставот 3 на овој член за издадена, продолжена, обновена и одземена лиценца за работа може да се изјави жалба до министерот.“

Член 15

Членот 130-а се менува и гласи:

„Стручен работник во установа за социјална заштита со високо образование може да се стекне со лиценца за работа, ако:

- има диплома за завршено соодветно високо образование, во зависност од дејноста на установата,
- има најмалку 40 часа едукација спроведена согласно со Програмата за континуирана едукација на стручните работници во установите за социјалната заштита, донесена од Заводот за социјални дејности и
- успешно ја помине проверката на примената на стручното знаење од Комисијата за лиценцирање.

Стручен работник во установа за социјална заштита со високо образование до стекнувањето на лиценца за работа, а најдоцна во рок од шест месеци од неговото вработување, задолжително треба да ја помине едукацијата од ставот 1 алинеја 2 на овој член.

По исклучок од ставот 1 алинеја 2 на овој член стручните работници кои работат во установите за социјална заштита, пред конституирање на Комисијата за лиценцирање, се стекнуваат со лиценца за работа врз основа на проверка на примената на стручното знаење од Комисијата за лиценцирање.

Лиценцата од ставот 1 на овој член се издава за период од пет години.

Стручен работник најмалку три месеци пред истекот на важноста на лиценцата поднесува барање до Комисијата за лиценцирање за обновување, односно продолжување на лиценцата за работа.“

Член 16

Членот 130-б се менува и гласи:

„На стручен работник со високо образование може да му се обнови лиценцата за работа ако во периодот на важноста на лиценцата посетил најмалку 20 часа континуирана едукација во текот на една календарска година и доколку Комисијата за лиценцирање по извршената проверка констатира дека стручен работник успешно го применува стручното знаење.“

Континуираната едукација ја спроведува Заводот за социјални дејности врз основа на Програмата за континуирана едукација на стручни работници во системот на социјалната заштита.“

Член 17

Членот 130-в се менува и гласи:

„На стручен работник со високо образование кој од оправдани причини (болест, породилно отсуство, платено или неплатено отсуство и слично) не ги исполнил условите од членот 130-б од овој закон, Комисијата за лиценцирање може привремено да му ја продолжи лиценцата за работа за наредните шест месеци по враќање на работа, во кој период треба успешно да ја заврши задолжителната едукација и проверката на успешноста на примената на стручното знаење.“

По истекот на рокот од шест месеци, доколку стручниот работник успешно не ја заврши задолжителната едукација и проверката на успешноста на примената на стручното знаење, му се одзема лиценцата за работа.“

Член 18

Членот 130-г се менува и гласи:

„На стручен работник со високо образование му се одзема лиценцата за работа во установа за социјална заштита, доколку:

- по истекот на рокот за продолжување на лиценцата не ги исполни условите за обновување на лиценцата, односно нема посетено 20 часа континуирана едукација годишно, согласно со членот 130-б од овој закон или

- Комисијата за лиценцирање по извршената проверка констатира дека стручен работник не го применува стручното знаење.

Заводот за социјални дејности може до Комисијата за лиценцирање да достави предлог за одземање на лиценца за работа, доколку при вршење на стручниот надзор констатира дека стручен работник во практика не го применува стручното знаење или постапува спротивно на Кодексот за стручните работници во установите за социјална заштита.

За одземената лиценца Комисијата веднаш го известува директорот на јавната установа за социјална заштита.“

Член 19

По членот 130-г се додава нов член 130-д, кој гласи:

„Член 130-д

На стручниот работник од членот 130-а став 2 од овој закон, кој по истекот на шест месеци од неговото вработување не обезбеди лиценца за работа, му престанува работниот однос во установата за социјална заштита.“

Член 20

Членот 131 се менува и гласи:

„Комисијата за лиценцирање донесува програма за проверка на примената на стручното знаење во постапката за издавање и обновување на лиценца за работа на стручен работник во установите за социјална заштита.“

Комисијата за лиценцирање донесува деловник за својата работа.

Комисијата за лиценцирање донесува Кодекс за стручните работници во установите за социјална заштита.

Трошоците за издавање, обновување и продолжување на лиценцата за работа и за водење на евидентија се на товар на стручен работник, во висина од 2.000 денари, усогласена со порастот на трошоците на живот за претходната година, објавени од Државниот завод за статистика во јануари за тековната година.

Министерот ги пропишува начинот за издавање, продолжување, обновување и одземање на лиценцата за работа на стручните работници во установите за социјална заштита, формата, содржината и образецот на лиценцата за работа.“

Член 21

Во членот 185 по ставот 1 се додава нов став 2, кој гласи:

„Наод и мислење на стручен работник и лист на корисник не се изготвува за корисници на правото на патричен надоместок за помош и нега од друго лице.“

Член 22

Во членот 255 став 1 алинеја 1 сврзникот „и“ се брише.

По алинејата 2 се додава нова алинеја 3, која гласи:

„- не постапи по известувањето за одземе на лиценца за работа на стручен работник (членови 110-и став 2 и 130-г став 2).“

Член 23

Подзаконските акти предвидени со овој закон министерот ќе ги донесе во рок од три месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 24

Комисиите од членот 84-а став 5 од овој закон се формираат во рок од 30 дена од денот на влегувањето во сила на овој закон.

Член 25

Јавните установи за социјална заштита статутот и актот за систематизација на работните места ќе ги усогласат со одредбите од овој закон во рок од шест месеци од денот на влегувањето во сила од овој закон.

Член 26

Вработените со високо образование, кое не е предвидено во членот 110 од Законот, а кои засновале работење однос во установите за социјална заштита до денот на влегувањето во сила на овој закон, ќе се стекнат со лиценца за работа согласно со одредбите од овој закон.

Член 27

Се овластува Законодавно-правната комисија на Собранието на Република Македонија да утврди пречистен текст на Законот за социјалната заштита.

Член 28

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

L I G J
PËR NDRYSHIMIN DHE PLOTESIMIN E LIGJIT
PËR MBROJTJE SOCIALE

Neni 1

Нë Ligjin për mbrojtje sociale ("Gazeta Zyrtare e Rëpublikës së Maqedonise" numer 79/2009, 36/11, 51/11, 166/12 dhe 15/13), pas nenit 32 shtohet nen i ri 32-a, si vijon:

"Neni 32-a

Perkujdeses mund të jete personi, i cili i ploteson kriteret në vijim:

- të jete i moshes madhore,
- të jete i afste për pune,
- të kete gjendje të perjithshme shendetesore,
- të mos jete më i vjeter se 65 vjet,
- të ekzistoje dallim në moshe ndermjet perkujdesesit dhe personit të vendosur prej së paku 18 vjet,
- të mos i jete hequr apo kufizuar e drejta prinderore,
- të mos i jetë kumtuar denim për veper penale me denim me burg më teper se gjashte muaj.
- të kete kushte materiale dhe banesore për kryerjen e ketij funksioni dhe

- të kete të kryer trajnim për perkujdeses, të realizuar nga qendra, në baze të Programit për trajnim të familjeve perkujdesese, të perpiluar nga Enti për Veprimtari Sociale.

Kriteret nga paragrafi 1 alinete 3, 6 dhe 7 të ketij nen, vlejne edhe për anetaret e moshes madhore të familjes së perkujdesesit, që jetojne në ekonomi familjare të perbashket.

Me perjashtim nga paragrafi 1 alineja 4 e ketij nen, nese femija, i cili eshte perkujdesur në familje perkujdesese, eshte më i vjeter se 16 vjet, ndersa perkujdesesi ka mbusur 65 vjet, vendosja në familjen perkujdesese mund të vazhdoje deri në moshen madhore të femijes, perkatesisht deri në perfundimin e shkolles së mesme, në baze të konkluzionit dhe mendimit të ekipit profesioniste në qendren për pune sociale (në tekstin në vijim: qendra).

Plotesimin e kritereve nga paragrafet 1 dhe 2 të ketij nen, i percakton qendra, në pajtim me Programin përvlesimin e familjes perkujdesese, të perpiluar nga Enti për Veprimtari Sociale."

Neni 2

Neni 33 ndryshohet si vijon:

"Familja perkujdesese, siguron vendosje dhe perkujdeset je të personave nga nen 32 paragrafi 2 i ketij ligji, në forme të perkujdeses së perjithshme, të specializuar, intervenuese dhe të perkohshme.

Familja e perjithshme perkujdesese, siguron kujdes për personalitetin, edukimin, arsimimin, gjendjen shendetore dhe nevojat e perdithshme për personin e vendosur, varesisht nga mosha e tij dhe nevojat.

Familja perkujdesese e specializuar, i siguron punet nga paragrafi 2 i ketij nen, për femije viktime të dhunes familjare, femije me probleme edukative - sociale, kryeres i mitur i vepres penale ose kundervajtjes, femije ose person me pengesa dhe person i vjeter, nese perkujdesesi me sukses e kryen trajnimin e specializuar, të realizuar nga Enti për Veprimtari Sociale.

Familja perkujdesese intervenuese i siguron punet nga paragrafi 2 i ketij nen, në rast kur nevojitet perkujdesje urgjente e personit ose femijes, i cili eshte lene pas dore apo i keqtrajtuar në menyre të vrashzhe, apo kur prindi/kujdestari eshte i penguar që të kujdeset për femijen për shkak të semundjes apo vdekjes. Perkujdesja zgjat më së shumti deri në 30 dite, periudhe në të cilën qendra ndermerr masa për formen e metejshme të mbrojtjes, në pajtim me interesin më të mire të femijes, perkatesisht personit.

Familja perkujdesese e perkohshme, siguron perkujdeset të femijes ose personit të perkujdesur në familje perkujdesese të perjithshme ose të specializuar, si dhe për femije apo person me pengesa mentale apo trupore, i cili jeton me prind/kujdestar, për shkak të pushimit, terapise, kurimit dhe kryeres së obligimeve shtepiake, familjare dhe profesionalë të perkujdesesit, perkatesisht prindit/kujdestarit. Pas pushimit të nevojes për perkujdesje të perkohshme, familja perkujdesese, perkatesisht prindit/kujdestari, e vazhdon kujdesin për femijen apo personin.

Qendra bën zgjedhjen e familjes perkujdesese dhe e percakton llojin e vendosjes, sipas nevojave individuale të shfrytezuesit dhe moshes së tij."

Neni 3

Pas nenit 33 shtohet nen i ri 33-a, si vijon:

"Neni 33-a

Familja perkujdesese nga nen 33 i ketij ligji, ka të drejtë kompensimi të shpenzimeve për vendosjen e personit dhe kompensimi për perkujdesje.

Vendosja e personit në familje perkujdesese, behet në baze të marreveshjes së lidhur ndermjet qendres dhe parashtruesit të kerkeses (në tekstin në vijim: perkujdesesi).

Me marreveshjen nga paragrafi 2 i ketij nen, irregullohen vecanerish:

- menyra dhe kushtet për vendosje qëndre për nderprerje të vendosjes së personit në familjen,
- lloji dhe vellimi i mbrojtjes sociale, e cila i sigurohet personit që vendoset në familje perkujdesese;
- lartesia e kompensimit për personin e vendosur, që i perfshin shpenzimet e vendosjes dhe kompensimin për perkujdesje,
- kohezgjatja e marreveshjes, me mundesi për vazhdimin e saj,
- kushtet për nderprerje të marreveshjes,
- afati i skadimit për prishjen e marreveshjes, i cili për perkujdesesin nuk mund të jete më i shkurter se tre muaj;
- rastet në të cilat shfuqizohet marreveshja dhe
- të drejta tjera, obligime dhe perjegjesi.

Qendra në menyre të njeanshme mund ta prishe marreveshjen dhe para skadimit të afatit të percaktuar në marreveshjen, çdo here kur kete e kerkojne interesat e personit, i cili vendoset në familjen perkujdesese."